

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/91/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010728
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010728.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.5.2021 č.k. 28PP/22/2021-19, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.9.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného: Z. E., nar. XX.XX.XXXX v U., t. č. v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/13/2013 zo dňa 15.02.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/13/2013 zo dňa 13.09.2017 zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil podaním zo dňa 21.06.2021, v ktorom uviedol, že pán samosudca Y. sa s jeho žiadosťou o podmiennečné prepustenie stotožnil a odporučil podmiennečné prepustenie s dohľadom a zo strany prokurátora bola jeho žiadosť zamietnutá. Poukazuje na to, že vo výkone trestu je jeho správanie na požadovanej úrovni, príkazy a pokyny plní a rešpektuje. Ústavný poriadok dodržiava. Zapája sa do pomocných prác, za čo bol dňa 07.04.2021 disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Uvádza, že po podmiennečnom prepustení by sa vrátil k svojej družke. Pred výkonom trestu bol zamestnaný vo Volkswagene ako pomocný pracovník. Zamestnávateľ vo Volkswagene mu prisľúbil zamestnanie ihneď ako ho prepustia na slobodu. Zaväzuje sa, že bude dodržiavať a plniť svoje povinnosti.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený

síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil však druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života. Poukázal pritom na to, že bol odsúdený už šesťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť - z toho dvakrát za trestné činy zanedbania povinnej výživy a trikrát za trestné činy podvodu (resp. úverového podvodu). Aj v súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/13/2013 zo dňa 15.02.2013 uložený podmiennečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, ktorého výkon mu bol následne nariadený, pretože sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Uvedené závery vyplývajú súdu z toho, že hoci bol menovaný už dvakrát v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, i tak pokračoval ďalej v páchaní trestnej činnosti, za ktorú bol následne ešte 3-krát právoplatne odsúdený. Na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania teda zjavne nemala vplyv ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmiennečných odsúdeniach ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody a ani dvakrát mu poskytnutá šanca na vedenie riadneho života vo forme podmiennečného prepustenia.

7. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zväžiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Sťažnostný súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

8. Sťažnostný súd považuje za potrebné k nesplneniu druhej materiálnej podmienky len dodať, že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

9. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie trestnej činnosti (6 krát súdne trestaný vrátane spomenutého odsúdenia) pre rôznorodú trestnú činnosť, svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život.

10. Odsúdený mal možnosti preukázať že trestná činnosť bola ojedinelé vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom. Sťažnostný súd podotýka, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, tak ako je uvedené vyššie, a to opakovane formou ukladania podmiennečných trestov alebo využitia inštitútu podmiennečného prepustenia. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel. V neposlednom rade, ak má odsúdený záujem a rozhodnutie nepáchať viac trestnú činnosť, môže tak preukázať po výkone uloženého trestu, teda po prepustení na slobodu po jeho vykonaní.

11. U odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý si musí byť vedomý okolností, majúcich vplyv na ukladané tresty, na ich dĺžku, aj na možnosti podmiennečného prepustenia, v prípade opakovanej trestnej činnosti. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

12. Vo vzťahu k obsahu sťažnosti odsúdeného, sťažnostný súd uvádza, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatuje splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie a prvej materiálnej podmienky a jasne uvádza, že druhá materiálna podmienka nie je u odsúdeného splnená. Zo strany sudcu nedošlo v odôvodnení k stotožneniu sa s návrhom odsúdeného. K tomu sťažnostný súd dodáva, že na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené súčasne tri podmienky, a to formálna podmienka spočívajúca vo vykonaní zo zákona stanovenej časti uloženého trestu a súčasne dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie (prvá) a tiež v tom, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (druhá).

13. A preto, aj napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil druhú z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života. Pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté o splnenie len určitých podmienok na podmiennečné prepustenie, ale všetkých troch súčasne.

14. Sťažnostný súd ešte upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

15. Odsúdený v sťažnosti uviedol, že má po prepustení na slobodu zabezpečenú prácu, avšak do rozhodovania o sťažnosti odsúdeného nebol tunajšiemu súdu predložený žiadny príslub prijatia odsúdeného do zamestnania, a preto túto skutočnosť sťažnostný súd nemohol pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného vziať do úvahy.

16. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

17. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.